

og for saa vidt er Tjenesten ubetalelig, men naar man skal værdsætte Tjenesten, vil det ogsaa være nødvendigt at tage Hensyn til Omkostningerne ved selve Tjenestens Ydelse, og Betalingen staaer ikke længere i noget som helst rimeligt Forhold til Omkostningerne ved Tjenestens Ydelse. Derfor siger Staten gennem et Lovforslag som dette til Skibsfarten: I har krævet for høje Fragter, ikke paa nogen Maade ud fra en særlig ond Villie, men ud fra Omstændigheder, der fører eder med sig paa den samme Strøm, som overhovedet alle Skibe i Verden sejler paa, og en Del af den saaledes for meget erlagte Fragt skal derfor tilbagebetales. Denne Afgift vil man selvfølgelig lægge paa Fragten af alle Varer, man kan ikke lægge den alene paa Kul og Majs, thi saa kunde den danske Skibsfart forlade Besørgelsen af disse bestemte Raastoffer og gaa over til Besørgelsen af andre Varer. Den maa lægges paa alle Varer, og det Bidrag, som kommer ind, maa anvendes i de særlige Formaalets Tjeneste, som man tillægger særlig Værdi.

Denne Afgift maa lægges paa al Fart, men man er i Stand til at tage særligt Hensyn til Fartens Art og Betydning for Samfundet, naar man former Afgiften i Overensstemmelse med det her foreslaaede. Afgiften vil, saaledes som den her er fastsat, medføre, at Skibsfarten efter sin Art og Betydning kommer til at yde et meget forskelligt Bidrag af Fragten. Indenrigs Dampskibsfart vil være fri, Rute fart fra Danmark til Udlandet og omvendt maa erlægge $3\frac{1}{3}$ pCt. af Fragten, Tramp fart fra Danmark til Udlandet og omvendt $6\frac{2}{3}$ pCt., Rute fart mellem Udland og Udland 10 pCt. og Tramp fart fra Udland til Udland $13\frac{1}{3}$ pCt. af Fragten. Denne Afgiftens forskellige Højde understreger, at det er af Betydning, at Skibet fører Varer fra Danmark til Udlandet, og den understreger, at det er af Betydning for Samfundet, at Skibsfarten opretholder gamle velindarbejdede Ruter, hvad enten disse gaar fra Danmark til Udlandet, eller det er Ruter ude i Verden, som danske Skibe har indarbejdet med stor Dygtighed og ogsaa nu under Krigen søger at opretholde. Den forskellige Højde i Afgiften søges naaet ved, at en Del af Fragten gøres afgiftsfri. Hvis det Ord, der er anvendt: Beskatning af Bruttofragt, river nogle i Ørene, vil jeg tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at Bestemmelsen om det afgiftsfri Beløb bevirker, at det i Virkeligheden ikke er den samlede Bruttofragt, der beskattes, men det er for visse Dele af Fragten endogsaa en saa ringe Del af Bruttofragten, der

beskattes, at det, naar man sammenholder det med Begrebet Nettofragt, endogsaa vil være langt mindre end Nettofragten, der beskattes. Afgiftsfri er efter en stigende Skala fra $\frac{1}{3}$ op til $\frac{5}{6}$ af Bruttofragten. Naar man tager det sidste Eksempel, at der fra en Bruttofragt drages $\frac{5}{6}$, og at kun $\frac{1}{6}$ af Bruttofragten er forpligtet til Bidrag, vil man kunne se, at hvis Ordet Bruttofragt river i Ørene, vil der ikke være noget som helst i Vejen for at erstatte det med et andet Ord. Det er et bestemt Formaal og ikke Gennemførelsen af et Ord, der ønskes opnaaet. Med Hensyn til den afgiftsfri Fragt er det i Lovforslaget, som det nu foreligger, overladt til et Afgiftsraad, sammensat dels af Statsmagten, dels af sagkyndige og dels af Rigsdagen, som særlig kontrollerende Myndighed i dette Tilfælde, under Behandlingen af den afgiftsfri Fragts Størrelse at tage Hensyn til alle de Forhold, der i saa Henseende bør komme i Betragtning. Indflydelse paa Størrelsen af det afgiftsfri Beløb bør Skibsfartens Art, Fragternes Højde, Forhøjelse eller Nedsættelse og Udgifternes Stigning have. Hensigten med den Myndighed, der er tildelt Regeringen og Afgiftsraadet med Hensyn til at regulere det afgiftsfri Beløb op og ned, har været den, at der skulde tages Hensyn til alle Forhold, der indtræffer efter Lovforslagets Vedtagelse, for at den Afgift, der svares, stadig kunde være paa den Højde, som Lovgivningsmagten havde tænkt. Hvis Fragterne gaar ned, og Udgifterne stiger saa meget, at Forholdet ganske forrykkes i Sammenligning med Forholdet paa det Tidspunkt, da Lovforslaget fremsattes, kunde det tænkes, at det afgiftsfri Beløb burde være saa stort, at Bidraget fra Skibsfarten helt bortfaldt. Hvis Fragterne nedsættes saa meget, at det Formaal, som skulde opnaas ved Bidraget, opnaas ad anden Vej, vil ogsaa Bidraget fra Skibsfarten kunne ophøre. Dette er Hensigten med det afgiftsfri Beløbs Regulering gennem et Afgiftsraad.

Tilbage har jeg kun at udtale mig om Bidragets Størrelse. Jeg sagde før, at det Synspunkt, som ligger til Grund for dette Lovforslag, er dette Ord til Skibsfarten: I kræver for høje Fragter, I maa tilbagebetale en Del deraf. Formaalet skulde til Gengæld være at sige til visse Erhverv: I har betalt for høje Fragter, I vil faa en Del deraf tilbagebetalt. Overfor det Formaal, som er stillet gennem Lovforslaget, og overfor de Tilstande, som Skibsfarten har for Øjeblikket, vil jeg hævde, at Bidragets Størrelse er meget maadholdent fastsat. Til Bedømmelse heraf